

hr. Steen Gade sige i en enkelt venlig bemærkning i en i øvrigt fremragende tale, at vi måske ikke handlede godt nok fra starten, og hr. Morten Helveg Petersen mener heller ikke, at vi har udfoldet selvstændig tænkning.

Jeg har nu altså ikke hørt, heller ikke i Nævnet, nogen forslag, som er anderledes end det, regeringen har gjort. Så der er altså nogen, der ikke har udfoldet selvstændig tænkning, og nogen, der ikke har tænkt, men sådan er det jo ikke. Selvfølgelig har vi både tænkt og ført selvstændig tænkning. Der har ikke været nogen forslag, som adskiller sig fra regeringens handling.

Men lad mig præcisere her, når jeg får mulighed for det i Folketingssalen, at den danske regering har handlet meget selvstændigt. Men man handler selvfølgelig sammen med andre, ellers når man ikke et resultat. Jeg vil godt understrege, at den resolution er et godt samarbejde mellem de 15 lande.

Jeg var desovre i slutforhandlingerne – også direkte, ellers har det været over telefonen – og havde fremragende samtaler med Libanon, Qatar, Emiraterne og ligaen, og det er helt tydeligt, at den arabiske verden også trak i retning af denne resolution. Så når man siger ensidig, vil jeg godt understrege, at den arabiske verden har været tæt involveret i tilblivelsen af den her.

Med hensyn til hvad Danmark har gjort, ja, så måtte vi jo først evakuere, og jeg takker for de venlige ord, der har været om evakueringen. Der vil jeg godt understrege, at der var stor lydhørhed for de danske ønsker, og vi var også dem, der stort set fik folk først ud. Jeg talte med Israel, jeg talte med Libanon, jeg talte med Syrien, og vi fik meget hurtigt organiseret så god en hjemrejse som overhovedet muligt.

Men så kom den politiske side af sagen, og det er selvfølgelig den, hr. Morten Helveg Petersen tænker på. Den 21. juli siger vi i en tale i den første debat, der er i Sikkerhedsrådet, at vi ønsker et stop for krigshandlingerne øjeblikkelig. Jeg har så senere hørt nogen sige, at vi skulle have sagt våbenhvile, og der har jeg forklaret, at det ville vi meget gerne sige, og det var også med i talen, men våbenhvile tager altså tid at forhandle. Det først fornødne er jo, at folk holder op med at skyde på hinanden, og så forhandler man en våbenhvile, når de er holdt op med at skyde hinanden.

Jeg tror nok, det er ganske klart nu, at det var det klogeste, man kunne gøre. Det var også den franske position: Stop krigshandlingerne, for en

våbenhvile tager altså tid at få forhandlet. Det er det, nogen har taget fejl af i den offentlige debat. Hvis vi går og siger våbenhvile, så tager det meget længere tid at få stoppet krigshandlingerne, end hvis vi siger: Stop nu de krigshandlinger, og se så at få lavet en våbenhvile.

Det har vi arbejdet meget med. Jeg har personligt været i kontakt med Libanon, Israel, Syrien, Qatar som nævnt, ligaen, Emiraterne og USA; og den 1. august drøftede vi det i EU. Danmark og Frankrig arbejdede faktisk sammen om den resolution, som endte med at blive 1701, på trods af de myter, der har været i pressen.

Jeg mangler stadig væk at høre, at nogen ville have foretaget noget andet end det, vi gjorde, have haft et andet forløb end det, vi havde. Jeg har heller ikke set nogen være hurtigere med bolden, end den danske regering var, men lad det nu være. Jeg synes bare, da dette er den første offentlige debat, vi har, at jeg godt ville præcisere, at den danske regering altså hele tiden har valgt sin kurs og selvfølgelig drøftet det med parterne i striden og med vores partnere i Sikkerhedsrådet.

Kl. 11.15

Vi har også med det samme bevilget bistandsministeren penge til humanitær bistand og øget beløbet på Stockholmkonferencen. I november kommer der igen en konference, som skal se på, om der er yderligere behov for genopbygning, og Verdensbanken vil senere her i september også se på, hvad den kan gøre. Det sker i Singapur den 21. september, og her vil man også drøfte hjælpen til Libanon, så Stockholmkonferencen det er ikke det sidste, der er sket. Der kommer mere, men det skal selvfølgelig være efter en vurdering af situationen på stedet.

Angående klyngebomberne har jeg jo sagt, at det er uacceptabelt at bruge dem dér, hvor man kan ramme civile. Klyngebomber er ikke forbudt ifølge krigens love, men som hr. Morten Helveg Petersen så rigtigt sagde, må de ikke bruges mod civile, og jeg har jo også sagt over for Israel, at det er uacceptabelt. Jeg konstaterer også, at der i Amerika er en offentlig debat om den amerikansk-israelske aftale, og amerikanerne ser på, om den er blevet brudt. Vi er jo ikke en del af den amerikansk-israelske aftale, men vi kan gøre det, at vi gør det klart, at de bomber ikke må bruges mod civile, og vi kan med vores minerydningskompetence være med til at afhjælpe situationen for libaneserne.

Så skal jeg give nogle svar på nogle ganske få spørgsmål, jeg har fået fra hr. Skibby. Jeg har